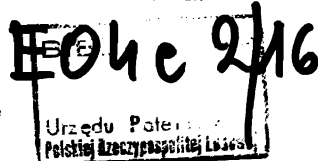

Opublikowano dnia 16 września 1958 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41599

Kl 37 a, 4

37b, 1/68

Witold Piasecki
Warszawa, Polska
Konrad Kowalski
Warszawa, Polska
Józef Kundzewicz
Warszawa, Polska

Sposób wytwarzania lekkiego prefabrykowanego
elementu ściennego

Patent trwa od dnia 3 lutego 1958 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania lekkiego prefabrykowanego elementu ściennego.

Sposób według wynalazku polega zasadniczo na tym, że do wytwarzania tego elementu stosuje się pęczki z przedmiotów posiadających postać bądź pręta, bądź też rurki lub płatkę i ciętych w przybliżeniu na wymiar grubości wytwarzanej ściany, które to pęczki leżą w prefabrykowanym elemencie ściennym prostopadle do zewnętrznej i wewnętrznej powierzchni tego prefabrykatu ściennego. Przy sposobie według wynalazku, jako prętowe lub rurkowe przedmioty stosuje się we wspomnianych pęczkach kawałki trzciny, wikliny, słomy, pałki wodnej, odpadowe pręty drewna lub tym podobne materiały, jako zaś płatkowe elementy pęczków - np. łuszczkę drzewną.

Według wynalazku pęczki wymienionych materiałów, bądź wciska się w warstwę syntetycznego spoiwa nałożonego na tworzącą lice ściany płytę budowlaną, bądź też pęczki te wciska się w warstwę syntetycznego spoiwa, jaka tworzy się na wspomnianej płycie budowlanej ze ściekającego spoiwa, w jakie są zaopatrzone dolne końce tych pęczków, np. przez ich uprzednie zanurzenie w takim syntetycznym spoiwie. Uprzednio nałożona na płytę budowlaną warstwa syntetycznego spoiwa lub też tworząca się na tej płycie, na skutek ściekania tego spoiwa z dolnych końców pęczków na tę płytę, stanowi warstwę wiążącą te pęczki z tą budowlaną płytą. Jako płytę budowlaną można zastosować przy sposobie według wynalazku np. płytę pilśniową, sklejkową, eternitową. Po utworzeniu z tych pionowo ustawionych pęczków warstwy, na górne końce tych pęczków nalewa się warstwę zalewową ze spoiwa o dużej przyczepności, najkorzystniej z utwardzonego gipsu, tworzącą powierzchnię wewnętrzną wytwarzanej ściany lub prefabrykowanego elementu ściennego.

Wspomnianą warstwę syntetycznego spoiwa, w której tkwią dolne końce pęczków trzcinowych lub innych, można przy sposobie według wynalazku stosować także jako lice zewnętrzne ściany, w tym jednak przypadku warstwę tę nanosi się nie na płytę budowlaną, lecz na odpowiednie podłoże, np. na płytę metalową, które to podłoże po wykonaniu ściennego elementu prefabrykowanego odejmuje się od lica.

Zamiast pęczków, a więc pewnej liczby związanych ze sobą w dowolny sposób pręcików lub patyczków z trzciny, wikliny lub podobnych materiałów, można nakładać od razu dowolnie duże pęczki takich prętowych przedmiotów w stanie luźnym i połączonych ze sobą jedynie prowizorycznie przy samym zabiegu układania, np. za pomocą paska gumowego. Zasada bowiem sposobu według wynalazku polega na stosowaniu między zewnętrzną a wewnętrzną powierzchnią prefabrykowanego elementu ściennego prostopadle ułożonych przedmiotów prętowych lub płatkowych, leżących w ścianie już gotowej w położeniu poziomym.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1 i 2 przedstawiają poziome przekroje poprzeczne dwóch postaci wykonania elementu ściennego sposobem według wynalazku w momencie ich wytwarzania.

Ścianę pokazaną na fig. 1 wytwarza się w ten sposób, że na płytę budowlaną 4, np. pilśniową, sklejkową lub eternitową, tworzącą lice wytwarzanej ściany, nakłada się pionowo obok siebie pewną liczbę pęczków 2 z trzciny, wikliny, słomy, pałki wodnej lub podobnego materiału. Pęczki te są przycięte uprzednio w przybliżeniu na wymiar grubości wytwarzanej ściany. Pęczki 2 bądź wciska się w warstwę 3 z syntetycznego spoiwa, naniesioną na wspomnianą płytę budowlaną 4 bądź też ustawia bezpośrednio na tej płycie, po uprzednim pokryciu dolnych końców tych pęczków 2 np. przez zanurzenie w spoiwie syntetycznym, które ściekając z tych pęczków na płytę 4 utworzy na niej taką właśnie warstwę 3, zastępującą warstwę specjalnie w tym celu nałożoną uprzednio na płytę 4. Ta warstwa 3 sta-

nowi warstwę wiążącą pęczki z płytą budowlaną 4. Następnie na górne końce pęczków 2 nalewa się zalewową warstwą 1 ze spoiwa o dużej przyczepności, najlepiej z utwardzonego gipsu, tworzącą wewnętrzną powierzchnię ściany. Otrzymany w ten sposób element można zaopatrzyć ewentualnie w wodoszczelną warstwę lub powłokę 5, najlepiej z tworzywa syntetycznego.

Ścianę według fig. 2 wytwarza się w sposób różniący się od sposobu wytwarzania ściany przedstawionej na fig. 1 tylko tym, że na dowolnego rodzaju podłożu nie pokazanym na rysunku, np. na płycie metalowej tworzy się warstwę 3 zgęszczonego spoiwa, najkorzystniej syntetycznego, tworzącą lice wytwarzanej ściany, w którą to warstwę wciska się dolne końce pęczków 2, wiążąc je tym samym z tą warstwą 3. Następnie na górne końce pęczków 2, nalewa się warstwę 1 zaprawy zalewowej, najlepiej z utwardzonego gipsu, tworzącą podobne jak i w elemencie według fig. 1, wewnętrzną powierzchnię ściany. Tak wykonany element odejmuje się następnie od wspomnianego podłoża, nakładając ewentualnie na zewnętrzną powierzchnię warstwy 3 barwną lub bezbarwną powłokę 6, tworzącą lice elewacyjne elementu ściennego, a wykonanego najlepiej z tworzywa syntetycznego.

Jak już wspomniano, zamiast układania poszczególnych pęczków 2 można zastosować od razu jedną dużą wiązkę z odpowiednio przyciętej trzciny, wikliny lub tym podobnego materiału, w której te prętowe elementy znajdują się w stanie luźnym i są jedynie w momencie ich ustawiania na płycie budowlanej 4 lub w momencie ich wciskania w warstwę spoiwa 3 połączone ze sobą tymczasowo np. bandażem gumowym lub innym cięgiem.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Sposób wytwarzania lekkiego prefabrykowanego elementu ściennego, znamienny tym, że element ten wypełnia przestrzeń między zewnętrzną i wewnętrzną powierzchnią ściany, przy czym do wykonywania tego elementu stosuje się odpowiedniej wielkości pęczki lub wiązki, utworzone z luźnych lub połączonych ze sobą przedmiotów prętowych lub płatkowych leżących w ścianie poziomo i prostopadle zarówno do zewnętrznej jak i wewnętrznej powierzchni ściany, a jako takie prętowe lub rurkowe przedmioty stosuje się kawałki trzciny, wikliny, słomy lub tym podobnego materiału, jako zaś przedmioty płatkowe - np. łuszczkę drzewną.
2. Sposób według zastrz. 1 znamienny tym, że przedmioty prętowe, rurkowe lub płatkowe, z których utworzone są pęczki lub wiązki, tnie się na długość odpowiadającą w przybliżeniu grubości wytwarzanej ściany.
3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że wiązkę lub wiązki lub też pęczki 2/ utworzone z dowolnego rodzaju przedmiotów prętowych, rurkowych lub płatkowych, np. trzcinowych, wiklinowych, słomianych, pałki wodnej lub tym podobnych materiałów, wciska się w ich położeniu pionowym w warstwę spoiwa syntetycznego/3/, nałożoną na dowolnego rodzaju

ju płytę budowlaną /4/ tworzącą lice ściany, np. pilśniową, sklejkową lub eternitową, która to warstwa /3/ wiąże tę wiązkę, wiązki lub pęczki z płytą budowlaną /4/, po czym na górne końce przedmiotów, tworzących odnośną wiązkę, wiązki lub pęczki, nalewa się zalewową warstwą /1/ z dowolnego spoiwa o dużej przyczepności, najkorzystniej z utwardzonego gipsu, tworzącą wewnętrzną powierzchnię wytwarzanej ściany.

4. Sposób według zastrz. 3, znamienny tym, że na zewnętrzną powierzchnię płyty licowej /4/ nakłada się ewentualnie warstwę lub powłokę z wodoszczelnego tworzywa, najkorzystniej syntetycznego.
5. Sposób według zastrz. 1-4, znamienny tym, że pokryte spoiwem syntetycznym końce wiązki, wiązek lub pęczków /2/ układa się na płycie budowlanej /4/ lecz na dowolnego rodzaju odejmowalnym podłożu, np. na metalowej płycie, na którym tworzy się warstwa /3/ tego spoiwa ze spoiwa ściekającego z prętowych, rurkowych lub płatkowych przedmiotów, tworzących tę wiązkę, wiązki lub pęczki, przy czym na tę warstwę /3/ tworzącą lico ściany, nakłada się ewentualnie warstwę /6/ z barwnego lub bezbarwnego tworzywa elewacyjnego, najlepiej syntetycznego.

W i t o l d P i a s e c k i
K o n r a d K o w a l s k i
J ó z e f K u n d z e w i c z

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

